

Naar Folk komme og ville have et Barn døbt og samtidig gør Nar af Daaben, kan Præsten nægte at foretage Daaben og senere faa Sanktion for det. Ligeledes kan Præsten selvfølgelig, naar et Barn kommer og begærer kirkelig Bielse efter at være borgerlig ægteforenede, og samtidig gør Nar af den kirkelige Handling nægte at foretage Bielsen og derefter faa Sanktion fra de overordnede Myndigheder. Saaledes er det i det hele taget med enhver Embedsmands Forpligtelse. — Vi kunne selvfølgelig ikke faa afgjort, hvad Luther har ment med Ordet „schuldig“; men hvis man kender det tyske Sprog — og det gør den ærede Ordfører og jeg i alt Fald nok — vide vi, at „schuldig“ ofte skal oversættes ved det danske Ord „forpligtet“.

Berntsen: Den ærede Ordfører har gentagne Gange i denne Sag henvendt sig til Rigsdagsmanden for Odense Amts 4de Valgfreds, uagtet jeg ikke har givet ham nogen Anledning til at henvende sig til mig; men skønt det jo næsten er forbundet med Risiko at tage Ordet mod Ordføreren i denne Sag, thi han slaar jo om sig med store kirkelige Autoriteter og reducerer sine Modstandere til ligegyldige Mennesker, der slet ingen Interesser have for aandelige Anliggender, vil jeg dog sige, at naar han advarede det ærede Medlem for Middelfart, (Vohmann) mod at komme for højt op, kunde man maasse ogsaa advare den ærede Ordfører mod at komme for højt til Vejs. Han overfaldt den ærede Rigsdagsmand for Middelfart med den Udtalelse, at det Standpunkt, hvorpaa han stod, var et Udtryk for den store ligegyldige Masse. Men hvorfor da den ærede Ordfører og hans Medforlagsstiller i Fjor? Da stode de netop paa det samme store, brede ligegyldige Massestandpunkt. Deres Forslag fra i Fjor er netop det, som det ærede Medlem for Middelfart i Dag har gjort sig til Talsmand for, idet det stillede borgerlig og kirkelig Bielse frit og jævnførte disse Bielsers Form, saaledes at det blev overladt til Borgerne selv at vælge, hvilken Form de ønskede. Det Standpunkt staar jeg og mange andre fremdeles paa, uden at den ærede Ordfører skal kunne fordømme os ned til det sorteste, ligegyldigste Massestandpunkt, fordi vi staa paa det Standpunkt, som han selv i Nar har forladt. Jeg tror, at det ærede Medlem for Ribe har fuldstændig Ret, naar han siger, at dette Forslag, hvis det ophøjes til Lov, vil møde berettiget Modstand, ja jeg kan sige, Harmen i mange Kredse af Befolkningen, naar man vil gen-

nemføre en saadan Tvangsforanstaltning som denne, hvorefter alle, der ville indgaa Ægtefælskab skulle borgerlig vies, enten de ønske det eller ej, fordi man mener, at den nuværende Form for Ægtefælskabs Indgaaelse kunde være anderledes, end den er. Det forekommer mig ret mærkeligt, at man foreslaar den Form for Udførelsen af Ægtefælskabets Indgaaelse, der nu bringes i Forslag, nemlig at det skal være et kommunalt Ombud at være Ægtefælskabets forstander. Man har fra mange Sider klaget over, maasse ogsaa med nogen Ret, at Rigsdagen paalagde de kommunale Raad altfor store Byrder, men jeg har dog aldrig troet, at vi nogen Sinde skulde komme til at lægge paa de kommunale Raad det Hverv, at de skulde udnævne Ægtefælskabets forstandere, der skulde stifte Ægtefælskab mellem dem, der fremtidig ville indgaa Ægtefælskab. Det skulde nu blive saaledes, at ligsom Sogneraadene nu udnævne Folk til at hgne Skorstene, til Hegn- og Vandhønsmand, skulle de ogsaa udnævne Mænd til Ægtefælskabets forstandere, altsammen mellem hinanden. Og da han har haft Følelsen af, at det ikke gaar an at tvinge en Mand til være Ægtefælskabets forstander i al Eghed, har man indrettet det saaledes, at der hvert 6te Nar skal stiftes. Jeg er overbevist om, at man vil bringe mange stikkelige Mennesker i Forlegenhed ved at paalægge dem dette Hverv; mange ville vægre sig og krumpe sig ved at Sogneraadet at skulle tvinges til at være Ægtefælskabets forstandere, selv om det kun er for et Tidrum af 6 Nar. Jeg mener ikke, man skal tale saa letfindigt som den ærede Ordfører om de Stemninger, Følelser og Indtryk, der næres af den store Mængde, af den menige Befolkning her i Landet. Det forekommer mig, at det er et nyt moderne Vensrestandpunkt, at man kun skal holde sig til de store Autoriteter. Det minder mig noget om Overmennesketheorien. Vi, som sidde her i Kraft af den almindelige Valgret, skulle ikke lade haant om de Følelser og Stemninger som den store Mængde ude i Landet nærer. Jeg mener tværtimod, at vi ere særlig kaldede til at værne om de berettigede Stemninger og ikke gaa til en saa radikal Omkalfatring, som her foreslaas, uden at man er vis paa, at det slaar i Takt med den almindelige Befolkning. Jeg stiller mig paa det Standpunkt, at jeg kunde være med til en Lov som den, den ærede Forlagsstiller indbragte her i Tinget i Fjor, hvorved man fik en større Frihed i Forholdet end nu og overlod til Befolkningen selv at vælge — selv om det var Medlemmer af Folketirten — om de vilde have borgerlig eller kirkelig Bielse, men ved denne Lov vil